

Nødde-dalen. Sidstnævnte område er naturligvis friholdt for skovrejsning.

Det er Skov- og Naturstyrelsens vurdering, at Østerlien-arealerne muliggør en landskabelig arrondering af Fosdal Plantage, som på harmonisk vis vil kunne passes ind i det omgivende landskab.

Dyrkningsmæssigt er Østerlien-arealerne meget velegnede til såvel egentlig skovrejsning som produktion af juletræer og pyntgrønt samt planteskoleformål for statskovbruget. Det er Skov- og Naturstyrelsens vurdering, at denne arealanvendelse grundet de fine arronderingsmuligheder ikke strider mod de landskabelige og øvrige naturmæssige interesser i området.

Spm. nr. S 996

Til justitsministeren (21/2 95) af:

Henning Grove (KF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at en person, der dræber sin ægtefælle, får eller bevarer forældremyndigheden over et fællesbarn, medmindre muligheden for tvangs-fjernelse udnyttes?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Ekstra Bladet den 21. februar 1995.

Svar (3/3 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter reglerne i myndighedsloven – og også efter reglerne i det forslag til en ny lov om forældremyndighed og samvær, som jeg har fremsat for Folketinget den 22. februar 1995 – skal statsamtet godkende, at forældremyndigheden over et barn ved en af forældrenes død tillægges den efterlevende af forældrene, hvis forældrene ikke har haft fælles forældremyndighed.

Statsamtets afgørelse træffes under hensyn til, hvad der er bedst for barnet.

Har forældrene fælles forældremyndighed ved dødsfaldet, er situationen en anden, fordi den efterlevende af forældrene – uden at statsamtet skal inddrages – bevarer forældremyndigheden. Kun hvis barnet ved dødsfaldet ikke

boede hos den efterlevende, er der mulighed for, at en anden kan anmode om at få tillagt forældremyndigheden.

Bor den efterlevende af forældrene sammen med barnet ved dødsfaldet, bevarer denne således forældremyndigheden, medmindre der indgås en frivillig aftale om overførsel af forældremyndigheden til en anden.

Jeg er enig i, at der kan forekomme tilfælde, hvor det kan virke stødende, at der ikke er mulighed for at fratage den af forældrene, der har dræbt den anden, forældremyndigheden over fælles børn. Der vil dog også være situationer, hvor f.eks. moderen og børnene i længere tid har været udsat for vold og mishandling fra faderens side, og hvor det ikke vil være rimeligt, at moderen fratages forældremyndigheden, selv om hun har dræbt faderen. Dette eksempel viser, at det næppe er muligt at opstille en generel regel om fratagelse af forældremyndigheden i disse tilfælde.

De gældende regler giver i øvrigt heller ikke mulighed for, at man kan fratage forældrene eller en af forældrene forældremyndigheden, selv om de f.eks. har forsøgt at dræbe barnet, har udøvet grov vold mod det eller der er tale om seksuelt misbrug. Fratagelse af forældremyndigheden kommer her kun på tale, hvis den anden af forældrene anmoder om at få tillagt forældremyndigheden alene, og det kan kun ske, hvis forældrene ikke bor sammen.

I de nævnte tilfælde og en række andre situationer skal barnets tarv varetages af de sociale myndigheder i kommunen, som skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år lever, og som efter reglerne i bistandsloven bl.a. kan træffe beslutning om anbringelse af barnet uden for hjemmet. Der er efter reglerne i bistandsloven også i visse tilfælde mulighed for at træffe beslutning om, at forbindelsen mellem forældrene og barnet skal afbrydes.

Reglerne i bistandsloven giver efter min opfattelse gode muligheder for at beskytte barnet også i de tilfælde, som er nævnt ovenfor.

Jeg mener i øvrigt, at der skal udvises meget stor varsomhed, før man skrider til helt at kappe forbindelsen mellem et barn og dets forældre. Det bemærkes i den forbindelse, at udgangspunktet for hjælpeforanstaltningerne efter bistandsloven er, at barnets forbindelse med forældrene ikke bør afbrydes, medmindre det er nødvendigt af hensyn til barnets sundhed eller udvikling.